

Kultur- og kirkedepartementet

Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Postmottak@kkd.dep.no

Deres ref.: 2006/02304 ME/ME3 LPØ:elt Vår ref.: 016.1 BW

Oslo, 27. januar 2009

**HØRINGSUTTALELSE OM "UTREDNING OM MULIGHETEN FOR INDIVIDUELT
ABONNENTVALG I KRINGKASTINGS- OG KABELNETT"**

Vi viser til høringsbrev datert 27.10.2008, og henviser til Medietilsynets rapport "Utredning om muligheten for individuelt abonnentvalg i kringkastings- og kabelnett" datert oktober 2008.

MBL har noen generelle kommentarer før vi kommenterer tilsynets rapport spesielt.

Om debatten om åpne kabel- og fibernett

Diskusjonen rundt fritt kanalvalg, og mer generelt åpne kabel- og fibernett, tar ofte utgangspunkt i dagens situasjon med enveiskommunikasjon og tv-kanaler som sender etter sendeskjema. Den nære fremtid er noe helt annet. Det vil være mulig med helt nye tjenester av interaktiv karakter og tv-konsum som ikke er knyttet til sendeflater. Dette er ikke mulig å oppnå dersom ikke de som lager innholdet får incentiver for å lage godt innhold og kreative løsninger for bruk. Det krever at innholdsleverandørene får direkte kontakt med forbrukerne og kan tilby sitt innhold og sine tjenester direkte, og at forbrukerne kan velge de beste tilbudene. MBL ønsker derfor å åpne opp et marked preget av tilnærmede regionale monopoler.

Telenor er den største aktøren også på dette markedet. På oppdrag fra Telenor har Econ Pöyry utredet konsekvensene av det de kaller regulert tilgang til TV-nettene. Econ Pöyrys konklusjon, som er omtalt i et innlegg av Asbjørn Englund fra Econ Pöyry i Aftenposten 28. november 2008, er at de foreslåtte tiltakene koster mer enn de smaker. Man mener at taperne vil være TV-seerne i Norge og de kundene som sitter utenfor de store byene og venter på raske bredbåndslinjer. Econ Pöyrys analyse er at markedet for TV-distribusjon i dag er et godt fungerende marked hvor kundene har betydelige valgmuligheter. Dette er valgmuligheter som har oppstått som følge av betydelige investeringer fra tilbyderens side, og som ikke var tilgjengelige for kun få år siden, mener Econ Pöyry.

Rapporten synes å legge til grunn at netteierne skal få tilgang til hverandres nett og kunne bli "virtuelle" aksesstilbydere, og dermed ikke "behøve" å bygge egen kapasitet. Med en slik forutsetning, som jo ikke er hva innholdsleverandørene har bedt om, kan Econ Pöyrys konklusjon kanskje ha noe for seg. Men det innholdsleverandørene ber om er ikke at GET skal kunne selge aksess gjennom Telenors og andres fiber- eller kabelnett, men at innholdsleverandørene skal få selge innhold i alle fiber- og kabelnett – ikke alene, men på lik linje med dagens netteiere. Hvis derfor netteier tilbyr innholdspakker som publikum vil ha, vil de ha

samme mulighet som i dag også med et slikt regime. I tillegg vil netteier få økte inntekter fra linjeleie/aksess fordi publikum vil kreve mer linjekapasitet, og være villig til å betale mer, for å kunne dra nytte av innhold fra innholdsleverandørene som ønsker å tilby publikum sitt innhold.

Dessuten er det i dag i praksis kun konkurranse mellom de ulike plattformene (kabel/fiber, satellitt, internett-tv osv.) og ikke innen hver plattform. En kunde i GET-land kan ikke velge Canal Digital.

De ulike aktørene bør fortrinnsvis gjøre det de er best på. Innholdsleverandørene er best på å lage godt innhold, netteierne er best på å lage nødvendig infrastruktur. MBL mener at alle parter, og særlig forbrukerne som vil få et bedre og riktigere priset tilbud, vil tjene på at innholdsleverandørene får levere innhold direkte til forbrukerne gjennom fiber- og kabelnettene.

Om Medietilsynets rapport

I kabel- og fibernett kan forbrukerne i dag kjøpe innhold av netteier. Netteier kjøper inn TV-innhold og videreselger dette, som regel som kanalpakker. Innholdsleverandører, enten det nå er tradisjonelle TV-stasjoner eller andre som kan lage innhold og tjenester, gis ikke mulighet til selv å markedsføre og selge innholdet direkte til forbrukerne. MBL mener at omsetting av TV-innhold vil fortsette å skje i pakker så lenge netteierne har de facto monopol på å selge TV-innhold til forbrukerne. Derfor bør Kulturdepartementet utrede konsekvenser av salg av TV-innhold både fra netteier, som i dag, og også direkte fra innholdsleverandør til forbrukerne. MBL mener som nevnt at alle parter, og særlig forbrukerne som vil få et bedre og riktigere priset tilbud, vil tjene på at innholdsleverandørene får levere innhold direkte til forbrukerne gjennom fiber- og kabelnettene. I tillegg til fremdeles å kunne selge kanalpakker vil netteier få økte inntekter fra linjeleie/aksess fordi publikum vil kreve mer linjekapasitet, og være villig til å betale mer, for å kunne dra nytte av innhold fra innholdsleverandørene som ønsker å tilby publikum nytt innhold og nye tjenester.

De kanalpakketilbyderne Medietilsynet har snakket med hevder at investeringene i infrastruktur vil stoppe opp dersom dagens oligopollignende tilstand løses opp. Det er viktig å ha klart for seg at det jo ikke er infrastrukturen publikum etterspør. Det er innholdet. Dersom det ikke er godt innhold er det ingen som er interessert i å betale for infrastrukturen. Dersom det kommer mer og bedre innhold vil etterspørselen etter god infrastruktur øke, og netteier kan bygge ut mer og øke prisen fordi man leverer økt kapasitet. Det at Telenor tviholdt på ISDN for å melke markedet uten å måtte investere i ny teknologi lenge etter at ISDN var en utdatert teknologi, viser at monopol ofte hindrer innovasjon og utbygging av ny teknologi.

Digitalisering har ført til økt bruk av ulike teknologier – såkalte proprietære løsninger. Hver netteier har sin tekniske plattform, som ikke kommuniserer med andres plattform. Bruk av proprietære løsninger hemmer forbrukernes mulighet til å skifte leverandør. Medietilsynets rapport behandler dette i liten grad. Kulturdepartementet bør derfor utrede konsekvenser av en åpen teknisk standard, der også innholdsleverandørene gis mulighet til direkte tilgang til forbrukerne.

Medieutviklingen går i retning av at innhold blir plattformuavhengig. Med det menes at samme innhold kan oppleves på ulike teknologiske plattformer, som for eksempel pc, tv, mobiltelefon etc. Innenfor kabel- og fibernett for TV skjer dette i liten grad. I det som tilbys av netteierne er det et klart skille mellom hva som er TV-innhold og hva som er internett. Dette virker hemmende på innholdsleverandørens muligheter til å utvikle nyskapende innhold og tjenester,

og begrenser forbrukernes muligheter til å oppleve slikt innhold. MBL mener derfor at Kulturdepartementet bør utrede konsekvenser av plattformuavhengig innhold. Kabel- og fibernettene er i dag den vesentligste kommersielle markedsplassen for omsetting av digitalt medieinnhold. Størstedelen av omsetningen innenfor kabel- og fibernettlevert TV går til utenlandske TV-leverandører. Det er forbundet med store utfordringer å lansere nye TV-tilbud, blant annet fordi markedsføringen skjer gjennom netteierne. Det er i praksis disse som avgjør hvilke nye TV-kanaler og hvilket annet innhold som skal tilbys forbrukerne. MBL mener denne problemstillingen er for lite belyst i medietilsynets rapport, og ber derfor Kulturdepartementet utrede hvordan omsetting og utvalg av TV-innhold kan skje gjennom at også innholdsleverandørene markedsfører og selger direkte til forbrukerne.

Dagens TV-apparater fungerer på samme måte som en PC-skjerm. De fleste TV-apparater kan derfor også koples direkte til PC og ulike spillkonsoller. Den teknologiske utviklingen gjør det mulig å konsumere tekst og levende bilder på TV på en ny måte hvis kabel- og fibernettene bruker teknologiske plattformer som kan kommunisere med hverandre – på samme måte som man kan gå på internett på alle PCer som er koblet opp mot nettet. Forbrukerne vil på den måten få nye muligheter til å oppleve flermedialt innhold på TV-skjermen i et enkelt teknologisk miljø som de aller fleste er fortrolig med – TV og fjernkontroll. Forbrukerne vil også få tilgang til ulike former for informasjon, det være seg fra netteier, innholdsleverandører, myndigheter, organisasjoner, foreninger og lignende. Disse kan publisere informasjon som forbrukerne får tilgang til gjennom TVen. MBL mener dette bør utredes.

Konklusjon

MBL mener rapporten fra Medietilsynet bare i begrenset grad tar tak i de utfordringer og muligheter som det er behov for å utrede – og som er beskrevet her, og ber derfor departementet sørge for at åpne kabel- og fibernett blir utredet.

Vennlig hilsen
MEDIEBEDRIFTENES LANDSFORENING

for
Arvid Sand
Adm. dir.

Bjørn Wisted
Fagsjef - næringspolitikk